

EXPO
2010 **Perly ČR**

Tiskové materiály

EXPO 2010 Perly ČR

Obsah dokumentu

Základní informace o projektu Perly ČR	3
Medailonky arbitrů	5
Všechny nominace arbitrů	9
Kategorie 1 - Objevy a vynálezy.....	9
Kategorie 2 - Umění a kultura	13
Kategorie 3 - Města a místa.....	15
Kategorie 4 - Prvenství a rekordy	18
Mediální partneři – informace o mediálních partnerech – stručný popis	22
Kontakt pro více informací	23

Základní informace o projektu Perly ČR

Perly České republiky jsou doprovodným programem Kanceláře české účasti na Všeobecné světové výstavě EXPO 2010 v Šanghaji a spočívají v hledání a nalezení toho nejlepšího, co v naší vlasti máme, co jsme vytvořili nebo čeho jsme dosáhli. Celý projekt sestává z 5 kategorií – „Objevy a vynálezy“, „Umění a kultura“, „Města a místa“, „Prvenství a rekordy“ a „Divy České republiky“ – přičemž každé kategorii poskytují záštitu hned dva arbitři, odborníci z dané oblasti na slovo vzatí. V jednotlivých kategoriích bude vybrána pětice Perel ČR, tedy Českou republiku bude na Všeobecné světové výstavě EXPO 2010 prezentovat celkem 25 Perel ČR!

Perly ČR v prvních čtyřech kategoriích byly vybrány odbornou komisí a příslušnými arbitry, avšak pátá kategorie s názvem „Divy České republiky“ je připravena pro veřejnost. V této kategorii má každý jedinečnou možnost nominovat a následně hlasovat pro pětici divů, které stojí za to ukázat světu.

Hlavním pilířem projektu Perly ČR budou internetové stránky www.perly.idnes.cz, kde bude moci veřejnost sama nominovat a následně hlasovat prostřednictvím formuláře, případně SMS.

První fáze, nominační, bude zahájena v pátek 30. října 2009 v 18.00 hodin a veřejnost bude v průběhu jednoho týdne zasílat tipy na největší Divy České republiky. Nominovat lze vše – od technických zajímavostí, až po pozoruhodné přírodní objekty, které by dle názoru lidí měly reprezentovat Českou republiku na EXPO 2010.

Po ukončení nominační fáze bude z návrhů veřejnosti vybráno 15 nejčastěji zmiňovaných Divů České republiky a v pátek 13. listopadu bude o půlnoci zahájeno hlasování o nejlepší pětici, která bude představena na EXPO 2010 v Šanghaji.

Seznam jednotlivých kategorií, jejich popis a arbitři

Kategorie Objevy a vynálezy

Kategorie představuje nejdůležitější počiny české vědy a techniky, které se zařadily mezi světové vědecké špičky, a jejich objevy a vynálezy, které se zapsaly do historie jako celosvětové novinky. Arbitry této kategorie jsou významný český astrofyzik a popularizátor vědy **RNDr. Jiří Grygar, CSc.** a prezident Inženýrské akademie ČR **prof. Ing. Petr Zuna CSc. D.Eng.h.c. FENg.**

Kategorie Umění a kultura

Kategorie Umění a kultura představuje nejkrásnější česká umělecká a kulturní díla z oblasti literatury, výtvarného umění, hudby, divadla, filmu, architektury a dalších. Jednotlivé Perly v této kategorii navrhli světoznámá architektka a designérka **Eva Jiříčná CBE** a známý český pedagog, spisovatel, scénárista, publicista a muzikolog **PhDr. Zdeněk Mahler, Dr.h.c.**

Kategorie Města a místa

Nejatraktivnější a světově unikátní města a místa České republiky, která chce Kancelář generálního komisaře účasti ČR na SV EXPO 2010 představit světovému publiku v Šanghaji, naplní třetí kategorii projektu Perly ČR. Vybrány byly ve spolupráci s novinářkou a spisovatelkou **Mgr. Alenou Ježkovou, PhD.** a historikem architektury a publicistou **Ing. arch. Zdeňkem Lukešem.**

Kategorie Prvenství a rekordy

Česká republika se může pochlubit prvenstvími a rekordy v mnoha oborech, ať se jedná o česká „nej“ v umění, sportu, průmyslu nebo jednoduše v každodenním životě české veřejnosti. Náměty pro tuto kategorii předložili zástupci z nejpovolanějších, paralympijský vítěz a mistr světa v cyklistice **Jiří Ježek** a známá pelhřimovská **Agentura Dobrý den**, zastřešující oblast rekordů a kuriozit v České republice.

Kategorie Divy České republiky

Pátá kategorie Divy ČR je připravena pro širokou veřejnost. Ta zde může nominovat své Perly a následně pro ně hlasovat. Další pěti toho nejzajímavějšího z České republiky tak vyberou sami lidé. Arbitry této kategorie jsou osobnosti, které není nutné dlouze představovat – **Jiří Bartoška** a **Marek Eben.**

Medailonky arbitrů

Kategorie 1 - Objevy a vynálezy

RNDr. Jiří Grygar, CSc.

RNDr. Jiří Grygar, CSc. je astrofyzik a významný český popularizátor vědy v oblasti astronomie, astrofyziky a vztahu vědy a víry, za což získal celou řadu ocenění, včetně ocenění od UNESCO (Kalinga 1996).

V letech 1958 - 2008 publikoval přes 120 vědeckých prací, které získaly více než 800 citací. Zabýval se v nich zejména studiem meteorických rojů a komet, dále výzkumem zákrytových dvojhvězd a nov, dálkovým průzkumem Země a částicovou astrofyzikou, zvláště pak kosmickým zářením o rekordních energiích. Od roku 1966 sestavuje každý rok přehled nejdůležitějších astronomických objevů uplynulého roku pod názvem *Žeň objevů*. Je členem domácích vědeckých společností: Učená společnost ČR (předseda 2004 - 2008), Česká astronomická společnost (předseda 1992 – 1998, čestný předseda od r. 2004), Jednota českých matematiků a fyziků (čestný člen od r. 2002), Česká křesťanská akademie a Český klub skeptiků Sisyfos. Pracuje též v mezinárodních vědeckých společnostech: Mezinárodní astronomická unie, Evropská astronomická společnost a Evropská rada skeptických organizací (místopředseda od r. 2001). Od r. 2007 zastupuje Česko v Komisi uživatelů Evropské jižní observatoře (ESO).

Prof. Ing. Petr Zuna CSc. D.Eng.h.c. FENg.

Prof. Ing. Petr Zuna CSc. D.Eng.h.c. FENg. vystudoval fakultu strojní na ČVUT v Praze a vědeckou hodnost kandidáta technických věd získal v oboru Fyzikální metalurgie a mezní stavy materiálů. Byl jmenován docentem, profesorem pro obor nauka o materiálech a v roce 2003 mu byl udělen čestný doktorát University of Glasgow.

Je zakládajícím členem a prezidentem Inženýrské akademie ČR. Pro rok 2002 byl zvolen prezidentem mezinárodního sdružení inženýrských akademií CAETS a je členem Japonské, Ruské a Slovenské Inženýrské akademie. Podílel se na založení GAČR, v níž 8 let působil jako člen předsednictva. 3 roky působil ve výboru pro fyzikální a technické vědy European Science Foundation (ESF).

Prof. Zuna je stálým hostem vládní rady pro výzkum a vývoj a byl členem představenstva AERO Vodochody. Působil a doposud působí jako předseda nebo člen vědeckých rad ČVUT v Praze, ČVUT FS v Praze, Akademie věd ČR, ÚJV Řež, FSI Brno, STU FS Bratislava, UFP AV ČR a Technického muzea. Byl členem akademického sněmu AV ČR a je členem několika redakčních rad. Je autorem a spoluautorem mnoha článků v českých i zahraničních časopisech a sbornících, přednášek i vysokoškolských skript a středoškolských učebnic.

Kategorie 2 - Umění a kultura

Eva Jiříčná CBE

Eva Jiříčná CBE je světoznámá architektka a designérka žijící v Londýně. Vystudovala ČVUT v Praze, obor architektura a urbanismus, AVU v ateliéru Jaroslava Frágnera a od roku 1964 do roku 1968 pracovala v pražském ÚBOKu. V létě 1968 odjela na stáž do Londýna a české úřady jí následně zabránily v návratu. V ateliéru Louis de Soisson pracovala na přístavu v Brightonu, poté začala spolupracovat se známým architektem Richardem Rogersem. V roce 1984 založila svou vlastní kancelář. Proslavily ji především interiéry londýnských a newyorských módních obchodů a butiků. Svou činnost a nadšení rozvinula natolik, že mimo londýnské kanceláře také spoluvlastní architektonické studio v Praze. V roce 1996 byla jmenována profesorkou a vedla ateliér architektury na

VŠUP v Praze. V roce 2007 byla předsedkyní komise vybírající novou budovu Národní knihovny. Mezi její díla patří například Nová oranžerie v Královské zahradě na Pražském hradě, byla jedním z autorů pracujících na přestavbě kostela sv. Anny na Starém Městě a navrhovala prosklený autobusový terminál nad stanicí londýnského metra Canada Water. Za svou práci získala Řád britského impéria,

byla zvolena členkou Královské akademie umění a uvedena do Americké síně slávy. V roce 2003 se stala předsedkyní správní rady nejproslulejší anglické školy architektury.

PhDr. Zdeněk Mahler, dr.h.c.

PhDr. Zdeněk Mahler, dr.h.c. je známý český pedagog, spisovatel, scénárista, publicista a muzikolog. V letech 1951 – 1953 působil jako redaktor vzdělávací redakce Československého rozhlasu. V letech 1953 - 1955 vyučoval jako asistent na Akademii múzických umění v Praze. Následujících 5 let pracoval jako tiskový tajemník ministra školství a kultury Františka Kahudy. Tehdy se stal také dramaturgem Laterny magiky a podílel se na přípravě její účasti na výstavě EXPO 1958 v Bruselu. V roce 1956 se zúčastnil jednání Generální konference UNESCO v Indii. Od roku 1960 je ve svobodném povolání. Věnoval se psaní knih a divadelních her. Byl také jedním z poradců na scénáři Formanova Amadea nebo scénáristou seriálu Dynastie Straussů. Hudební tématicke se věnoval i následně, kdy svou tvorbu přesunul do televize. Podle jeho námětů vznikly filmy Svatba jako řemen, Božská Ema, dále triptych o Antonínu Dvořákovi, T. G. Masarykovi a Alfonsu Muchovi nebo dokument ke 250. výročí narození Mozarta a další. Za zásluhy a přínos pro českou kulturu mu byl udělen čestný titul Doctor honoris causa (Dr.h.c.) na Univerzitě J. E. Purkyně a medaile ministra kultury Artis bohemiae amicis. V rámci ankety Český lev 2007 získal cenu za nejlepší dosud nerealizovaný filmový scénář Nokturno, podle něhož je v současnosti připravován film Lidické nokturno.

Kategorie 3 - Města místa

Mgr. Alena Ježková, Ph.D.

Mgr. Alena Ježková, Ph.D. je česká novinářka a spisovatelka, která ve svých knihách seznamuje čtenáře s místy v Čechách a na Moravě prostřednictvím legend a pověstí. Mezi její neznámější díla patří například Praha babka měst, Strážci pražských ulic, Staré pověsti české a moravské, 77 pražských legend, 55 českých legend z hradů, zámků a měst či Příběhy českých knížat a králů. Po studii oboru čeština a pedagogika na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy pracovala jako nezávislá publicistka, posléze působila šest let v pozici reportérky, editorky a zástupkyně šéfredaktora týdeníku Reflex. V letech 2000 - 2002 působila jako ředitelka odboru public relations Magistrátu hlavního města Prahy, poté na řídicích pozicích v PR a komunikačních agenturách REGTIME a AMI Corporate Design. Od roku 2005 působí jako nezávislý konzultant v oblasti komunikace, PR, grafického designu, publikací a periodik. Podílela se např. na projektu vytváření jednotné prezentace ČR v zahraničí. V roce 2007 absolvovala doktorské studium oboru teorie výtvarných umění na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Jako kurátorka vytvořila historickou stálou expozici Králův dvůr v Pražské bráně v Praze a expozici Pražské zvony ve věži chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně. Za svou literární práci získala mnohá ocenění, např. mezinárodní cenu White Raven 2007 či nominaci na Magnesia Litera 2008.

Ing. arch. Zdeněk Lukeš

Zdeněk Lukeš je známý jako historik architektury a odborný publicista. Je autorem a spoluautorem mnoha výstav (např. expozice Josip Plečnik – Architektura pro novou demokracii, Deset století architektury nebo Český architektonický kubismus), článků (Lidové noviny, Respekt, Reflex, Revolver revue, Architekt ad.) a knih ("Architektura 20. století", "Splátka dluhu. Práce německy hovořících architektů v Praze 1900-1938", „100 staveb - moderní architektura Středočeského kraje", "Praha 1891 - 1918 - Kapitoly o architektuře velkoměsta" a další). Spolupracuje také s Českou televizí, Českým rozhlasem a BBC. Absolvoval Fakultu architektury ČVUT. V letech 1980 - 1990 byl zaměstnán v Archivu architektury Národního technického muzea, od roku 1990 pracuje v Kanceláři prezidenta republiky na Pražském hradě, kde se podílel na

programu revitalizace Pražského hradu. V letech 2000 - 2003 byl děkanem Fakulty architektury v Liberci. Pro veřejnost nepravidelně pořádá vzdělávací tzv. "Psí vycházky" za architekturou.

Kategorie 4 - Prvenství a rekordy

Jiří Ježek

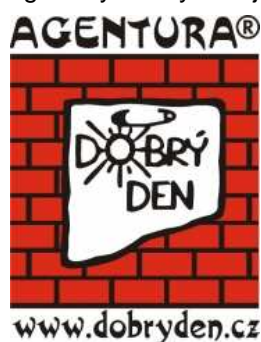

Jiří Ježek je v současné době jedním z nejúspěšnějších handicapovaných cyklistů světa, který se významně prosazuje i mezi zdravými sportovci. Po boku nejslavnějších profesionálů demonstruje ve vybraných závodech na celém světě, včetně ČR, vnitřní sílu a vůli a dává tak skvělý příklad a motivaci nejen podobně handicapovaným. K jeho specializaci patří nejen silniční cyklistika, ale také závody na horských kolech, dráze a cyklokros. Svoje dominantní postavení v paralympijské cyklistice si drží od roku 2000, kdy získal dvě zlaté medaile v Sydney. Následovaly paralympijské hry v Aténách 2004 a Pekingu 2008, ze kterých si pokaždé přivezl zlatou medaili. V letech 2002, 2006 a 2007 se stal Mistrem světa, je zároveň několikanásobným Mistrem Evropy. Jiří Ježek naježdí okolo 27 – 30 tisíc kilometrů ročně a účastní se 55 – 75 závodů po celém světě. Přes deset let patří k oporám

Českého paralympijského týmu, a to nejen svými výsledky, ale především jako příklad svým následovníkům. Jeho dlouhodobým cílem je úspěšná účast na paralympijských hrách v Londýně v roce 2012.

Agentura Dobrý den

Pelhřimovská Agentura Dobrý den zastřešuje v České republice oblast rekordů a kuriozit. Kromě červnového mezinárodního festivalu Pelhřimov - město rekordů, který je již po několik let zařazen mezi TOP 50 nejvýznamnějších akcí v ČR, pořádá každým rokem desítky dalších počinů. Komisaři Agentury Dobrý den jsou každoročně přítomni u stovek rekordních pokusů pořádaných na území celé

www.dobryden.cz

České republiky. Nově vzniklé rekordní počiny agentura registruje do České databanky rekordů, jejímž je správcem, a vystavuje certifikáty o jejich vytvoření. Agentura Dobrý den také provozuje ve střední Evropě zcela ojedinělé Muzeum rekordů a kuriozit, které nabízí stovky exponátů a dvě samostatné expozice. V roce 2004 získal projekt Pelhřimov - město rekordů ocenění Grand Prix Region Tour jako nejlepší turistická nabídka v kraji Vysočina. Rekordmani i exponáty pelhřimovského Muzea obohacují řadu kulturních a společenských programů v ČR i v zahraničí. V oblasti mediální má Agentura Dobrý den za sebou řadu počinů včetně více než stovky dílů TV seriálu Rekordy a kuriozity. Je rovněž vydavatelem prestižní České knihy rekordů, jejíž zbrusu nové vydání s téměř šestnácti sty údaji a více než tisícem unikátních fotografií má v rodném listě napsáno – místo narození: Pelhřimov,

datum: listopad 2009.

Kategorie 5 - Divy České republiky

Jiří Bartoška

Jiří Bartoška je jednou z nejvýraznějších a nejpopulárnějších osobností na české filmové a divadelní scéně. Po ukončení studia na brněnském JAMU v roce 1972 působil krátce v brněnském Divadle na provázku, odkud o rok později přešel do ústeckého Činoherního studia. V roce 1978 se stal členem pražského Divadla Na zábradlí, kde exceloval v řadě rolí. Od podzimu 1991 úspěšně působí v Divadle Bez zábradlí. K filmu se dostal Jiří Bartoška v roce 1975, kdy debutoval v dramatu Hřiště. V roce 1977 získal roli v pravěké trilogii Osada havranů, Na veliké řece a Volání rodu inspirované knihami Eduarda Štorcha. Následovaly role v mnoha kriminálkách, dramatech a televizních filmech. V roce 1984 ztvárnil postavu doktora Skalky v seriálu Sanitka. Dále si zahrál v seriálech Slavné historky zbojnické, Cirkus

Humberto, filmech Strašidlo Cantervillské, Hřbitov pro cizince, z novějších filmů Stůj nebo se netrefím, Je třeba zabít Sekala, Všichni moji blízcí, Příběhy obyčejného šílenství nebo Líbáš jako bůh. S

Miroslavem Donutílem uvádí úspěšné cestopisy České televize Na cestě. Od roku 1994 zastává také funkci prezidenta MFF v Karlových Varech, který je nyní jedním z nejprestižnějších filmových festivalů na světě.

Marek Eben

Marek Eben je český herec, moderátor, hudební skladatel, písničkář a zpěvák. Spolu se svými dvěma bratry vystupuje v hudební skupině Bratři Ebenové, se kterou vydali čtyři alba a získali čtyři ceny Anděl. Je považován za jednoho z nejlepších českých moderátorů, vysoce ceněn je zejména jeho jemný a inteligentní humor. K herectví se poprvé dostal v roce 1969 v seriálu Kamarádi, kde ztvárnil postavu Válečka. V roce 1977 si zahrál hlavní roli v televizní pohádce O líném Honzovi. O dva roky později dokončil studium na Státní konzervatoři v oboru hudebně-dramatickém a přijal angažmá v Divadle V. Nezvala v Karlových Varech a v Divadle Jaroslava Průchy v Kladně. V letech 1983 - 2002 byl členem pražského Divadla Ypsilon, kde účinkoval např. v inscenacích Divadlo za časů Nerona a Seneky, Sebevrah nebo Mozart v Praze. K inscenacím Vosková figura, Srdce a Amerika složil i hudbu – tu vytvořil i pro jiná divadla. V Od roku 1991 se angažuje v roli moderátora - baviče. Několik let moderoval mimo jiné pořad TýTý, historickou soutěž O poklad Anežky české nebo zábavní pořad Ruská ruleta. Je držitelem čtyř cen Týtý, dvakrát se stal absolutním vítězem. Od roku 1998 má vlastní televizní talk-show Na Plovárně, která získala čtyři ceny Elsa. V poslední době je znám především díky moderování hudebně-tanečního pořadu StarDance... když hvězdy tančí a každé léto nás zdraví z MFF v Karlových Varech v pořadu Festivalové vteřiny.

Všechny nominace arbitrů

Kategorie 1 - Objevy a vynálezy

Nominace Jiřího Grygara

Protoplasma, Jan Evangelista Purkyně (1787 - 1869); biolog

J. E. Purkyně se stal prvním univ. profesorem fyziologie ve Vratislavi (1823-1850) na přimluvu J. W. Goetheho. Na UK v Praze přešel v r. 1850. Svým dílem zasáhl do mnoha odvětví biologie, zejména v cytologii svým objevem klíčového významu buněk pro život (1837) živočichů i rostlin, dále do fyziologie vidění, fyziologické farmakologie, studie sluchu, papilárních linií, lidské mluvy, trávení, krevního oběhu a dýchání. Zasloužil se o více než 30 pojmů a efektů od fyziologie přes medicínu až po astronomii. Zavedl pojem protoplasma (1839). Byl zvolen členem více než 50 učených společností celého světa. Založil časopis Živa (1853 - dosud). V článku Akademia (1861) navrhl vytvořit soubor badatelských ústavů jako center excelence vědeckého výzkumu. Jeho jméno nese planetka 3071.

Tři Mendelovy zákony dědičnosti, Johan Gregor Mendel (1822 - 1884); biolog

Johann Mendel se musel životem těžce probíjet, což poznamenalo i jeho zdraví. Pro jeho vědeckou budoucnost mělo rozhodující význam jeho nepřehlédnutelné nadání pro fyziku a matematiku, jež ho nakonec přivedlo do kláštera augustiniánů v Brně (1843). Již jako mnich studoval přírodní vědy na univerzitě ve Vídni, ale neuspěl u závěrečných zkoušek. Po svých předcích zdědil lásku k ovocnářství, ale nejvíce ho zaujalo tajemství dědičnosti. Zkoušel je odhalit křížením myší a dokonce i včel, studoval Darwinovy spisy a tehdy prohlásil: „To ještě není všechno, ještě tu něco chybí.“ Mendel totiž již pět let před Darwinovým spisem „O původu druhů“ zahájil v klášterní zahradě po důmyslném výběru pokusné rostliny (Knightův hrách) pečlivé pokusy s křížením rostlin. Genetické znaky dceřiných rostlin studoval pod mikroskopem a výsledky vyhodnocoval metodami matematické statistiky. Tak zjistil, že se nedědí přímo znaky, ale „vlohy“ pro ně. Svou revoluční práci zveřejnil nejprve v přednášce na schůzi brněnského přírodovědeckého spolku v r. 1865 a o rok později ji publikoval pod názvem „Versuche über Pflanzen-Hybriden“ (Verhandlungen des naturforschenden Vereines, Abhandlungen, Brünn 4/1866, s. 3-47). Přestože spis byl zaslán na 120 vědeckých institucí v cizině, zprvu se nenašel nikdo, kdo by epochální význam Mendelovy práce pochopil. Biologům v té době chyběla matematická erudice. Průlom nastal až v r. 1881, kdy si studii přečetl německý badatel Wilhelm Focke, ale pro vědecký svět byl Mendel objeven až kolem r. 1900. Tři Mendelovy zákony dědičnosti tvoří základ moderní genetiky a dodnes platí bez výjimky. Mendelovo jméno nese planetka č. 3313.

Dešifrace jazyka Chetitů, Bedřich Hrozný (1879 - 1952); orientalista a archeolog

Bedřich Hrozný studoval hebrejštinu a arabštinu již jako středoškolský student v Praze a Kolíně. Ve svých studiích pak pokračoval na bohoslovecké a vzápětí na filosofické fakultě vídeňské univerzity. Zde se naučil 10 orientálním jazykům a studoval klínové písmo Sumerů i Babyloňanů. Po studijním pobytu v Turecku v r. 1914 pracoval ve vídeňské univerzitní knihovně, kde se zabýval mj. luštěním neznámého jazyka, jenž byl zapsán již známým klínovým písmem v archivu hliněných tabulek, objevených v Turecku v r. 1906. V r. 1917 publikoval rozluštění této záhady. Ukázal, že jde o jazyk Chetitů, sepsal jeho mluvnici a dokázal příslušnost chetitštiny k jazykům indoevropským. Na základě svého objevu se stal profesorem klínopisu a dějin starého Orientu na Karlově univerzitě (1918). Od r. 1902 až do své smrti publikoval přes 350 vědeckých prací, týkajících se především Malé Asie a Mezopotámie. Stal se rektorem Univerzity Karlovy v r. 1939 těsně před uzavřením českých vysokých škol nacisty. Krátce před smrtí byl jmenován akademikem nově vznikající ČSAV. Jeho jméno nese planetka č. 5946.

Magnetron - mikrovlnná trouba, Augustin Žáček (1886 - 1961); fyzik

Augustin Žáček studoval matematiku a fyziku na Filosofické fakultě UK v letech 1905-1910 a na přírodovědecké fakultě téže univerzity byl jmenován profesorem experimentální fyziky v r. 1922. V té době experimentoval s dutinovým generátorem mikrovlnného záření, tzv. magnetronem (1924; čs. patent 1926). Šlo o silný permanentní magnet ve tvaru prstence, jímž je obklopena vakuová trubice, obsahující žhavicí katodu a vysokonapěťovou anodu jakož i vlnovod. Na katodu se přivádí nízké napětí řádu voltů, ale na anodu vysoké napětí řádu kilovoltů. Elektrony vysílané z katody jsou přitahovány ke katodě, ale směr jejich letu ovlivňuje silné magnetické pole uvnitř prstence. Žáček byl první, kdo pozoroval ve vakuové trubici oscilace, jež vedly ke vzniku vysokofrekvenčních elektromagnetických kmitů, které pak šlo usměrnit vlnovodem do požadovaného směru (A. Žáček: „Nová metoda k vytvoření netlumených oscilací“, Čas. pro pěstování matematiky a fyziky 53/1924, str.

378-380; viz též: „Über eine Methode zur Erzeugung von sehr kurzen elektromagnetische Wellen“, Zeitschr. f. Hochfrequenztechnik 32/1928, s. 172-180). Magnetrony se dnes masově užívají k ohřevu jídla v mikrovlnných troubách; byly též klíčovou součástí prvních britských vojenských radarů. Němci kupodivu neměli tušení, že v okupované Praze poslouchá zahraniční rozhlas tvůrce součástky, která německým radarům citelně chyběla, ačkoliv byla popsána v němčině již v r. 1928. Prof. Žáček byl po komunistickém převratu v r. 1948 z fakulty propuštěn a dožil v chudobě.

První polarograf, Jaroslav Heyrovský (1890 - 1967); fyzikální chemik

Jaroslav Heyrovský začal v r. 1909 studovat na filosofické fakultě UK chemii, fyziku a matematiku, avšak již v r. 1910 přestupuje na University College v Londýně, kde v r. 1913 získává hodnost bakaláře v oboru fyzikální chemie. Jeho odbornou dráhu však přerušila I. světová válka, když narukoval ke zdravotnické jednotce, ale v r. 1918 dokázal přesto podat doktorskou disertaci. Podle doporučení svého examinatora fyzika prof. Bohumila Kučery se začal zabývat anomálními jevy na rtuťové kapkové elektrodě a v r. 1922 zveřejnil svůj objev elektrolýzy rtuťovou kapkovou elektrodou. Vzápětí ukázal, že je-li v roztoku příměs nějaké látky reagující se rtuťovou elektrodou, objeví se na křivce závislosti elektrického proudu na napětí typické „schody“, jichž lze využít ke kvantitativní chemické analýze.

V r. 1924 Heyrovský sestrojil se svým žákem japonským chemikem M. Shikatou první polarograf, o jehož zdokonalení se pak zasloužil význačný slovenských fyzik a chemik Dionýz Ilkovič. V r. 1926 byl Heyrovský jmenován prvním profesorem fyzikální chemie na UK. V letech 1950-1963 byl ředitelem Polarografického ústavu ČSAV. V r. 1959 získal za vynález a využití polarografie Nobelovu cenu za chemii. Jeho jméno nese planetka č. 3069.

Objev feritinu, vzruchová teorie, konstrukce spaciokardiografu, Vilém Laufberger (1890 - 1986); fyziolog a biochemik

Vilém Laufberger studoval medicínu na lékařské fakultě UK, kde promoval v r. 1916. Již v r. 1920 byl povolán na lékařskou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, aby zde vybudoval Ústav pro obecnou a experimentální patologii. Zde se také habilitoval a od r. 1927 byl profesorem. V r. 1936 přešel na UK do Prahy jako přednosta Fyziologického ústavu. Za německé okupace působil ve Státním zdravotním ústavu. Po válce přešel v r. 1953 do ČSAV jako zakladatel Laboratoře vyšší nervové činnosti (později Ústav fyziologických regulací).

Již jako student publikoval důležitou práci ze vznikajícího oboru endokrinologie (transformace obojživelníka pomocí hormonu). V Brně se věnoval výzkumu vlastností buněk, čímž navázal na Purkyňovy práce. Cíleně hledal tkáňovou bílkovinu, která by mohla krystalizovat, a našel ji v koňské slezině v r. 1935. O svém objevu krystalizující bílkoviny, kterou nazval feritin, pak referoval na mezinárodních konferencích i v publikacích, jenže další práce na slibném objevu přerušilo uzavření českých vysokých škol. Dnes víme, že feritin je mimořádně důležitá bílkovina pro transport železa v živočišných tělech. Šlo o objev na nobelovské úrovni.

Po svém příchodu do Prahy se začal věnovat otázkám nervové činnosti, když se snažil spojit fyziologii s psychologií. V letech 1939-1947 vytvořil vzruchovou teorii, kterou předběhl dobu v oboru neurověd. Od r. 1953 vyvíjel nové diagnostické metody srdce, které vyvrcholily konstrukci spaciokardiografu, zobrazujícího elektrická pole v srdci ve třech rozměrech.

Kontaktní čočky, silon, Otto Wichterle (1913 - 1998); chemik

Otto Wichterle málem utonul ve svých šesti letech a byl tři roky v domácím ošetřování, než mohl v r. 1921 nastoupit do školy rovnou do páté třídy. O deset let později začal studovat chemii na fakultě Chemicko-technologického inženýrství ČVUT v Praze. Studium pod vedením významného českého chemika prof. Emila Votočka ukončil v r. 1936 doktorátem technických věd. Až do uzavření vysokých škol byl jeho asistentem a koncem r. 1939 dostal nabídku nastoupit do Výzkumných chemických dílen firmy Baťa ve Zlíně. Zde se začal zabývat zlepšením nedávno vynalezeného amerického nylonu, z něhož se tehdy nedala spřádat vlákna. Díky znalostem, které získal u prof. Votočka, připravil Wichterle makromolekulární polyamid, z něhož se dala spřádat příze a tak vynalezl silon. Vynález se podařilo utajit před nacisty a po válce se rozvinula jeho průmyslová výroba ve velkém.

Po válce se Wichterle vrátil do Prahy a významnou měrou se podílel na obnovení vysokoškolské výuky chemie, jenže po r. 1948 se pozvolna stával nepohodlným a na konci školního roku 1957/58 byl propuštěn. Našel však útočiště v Laboratoři makromolekulárních látek, která se stala základem slavného Ústavu makromolekulární chemie ČSAV, který Wichterle řídil až do období normalizace, kdy se opět stal nežádoucí osobou.

Příběh objevu měkkých kontaktních čoček je dobře známý. Začal v r. 1952 při rozhovoru ve vlaku z Olomouce do Prahy, kdy si Wichterle uvědomil, že lidské oko může lépe snášet umělou hmotu spíše

než ušlechtilý kov. Řešení našel v hydrofilních gelech (hydrofilních polymerech) a koncem r. 1961 přineslo jeho teoretické bádání i experimenty dokonalý úspěch. Licence na výrobu Wichterlových kontaktních čoček nakonec přešla v r. 1966 americká firma Bausch & Lomb a poplatky z ní zaplatily patrně všechny čs. poválečné výdaje na základní výzkum v chemii.

Prof. Wichterle osvědčil občanskou statečnost v uzlových okamžicích dějin XX. stol. v Československu, zejména v letech 1939, 1948, 1968 a 1989. Byl prvním polistopadovým předsedou ČSAV a iniciátorem založení Učené společnosti ČR (1994). Je po něm pojmenována planetka č. 3899.

Konfokální mikroskop s dvojitým řádkováním, prof. MUDr. Mojmír Petráň (*1923); lékař a fyzik Mojmír Petráň maturoval v Praze v r. 1942 a zapojil se do čs. odboje, za což získal po válce Čs. vojenskou medaili Za zásluhy. Po válce vystudoval lékařskou fakultu UK, kde promoval v r. 1950. V Biologickém/Fyziologickém ústavu ČSAV absolvoval vědeckou aspiranturu a i pak se zde zabýval elektrofyziologií. V r. 1960 se habilitoval na Lékařské fakultě UK v Plzni v oboru lékařské fyziky a v r. 1989 se stal profesorem pro obor biofyzika.

V r. 1970 získal americký patent (spolu s M. Hadravským) na konfokální mikroskop s dvojitým řádkováním, který podstatně zlepšuje rozlišovací schopnost a kontrast zobrazení optického mikroskopu. Tento převratný vynález se následně podepsal na bouřlivém rozvoji molekulární buněčné biologie v posledních čtyřiceti letech. Za tento vynález obdržel Zlatou medaili na vídeňském Veletrhu vynálezců v r. 1969 a čestné členství i medaili Královské mikroskopické společnosti v r. 1989. Od r. 2004 je členem Učené společnosti ČR.

Výzkum Příbramských meteoritů, Zdeněk Ceplecha (*1929); astronom

Zdeněk Ceplecha se již na gymnáziu zajímal o přírodní vědy a od 13 let především o astronomii. Ještě před maturitou vyhrál matematickou soutěž časopisu Rozhledy matematicko-fyzikální. Studoval pak matematiku, fyziku a astronomii na matem. -fyz. fak. UK v letech 1948-1952 a již rok před promocí uveřejnil svou první vědeckou práci o dráze jasného meteoru, pozorovaného fotograficky na třech pozemních stanicích. Nastoupil pak jako vědecký aspirant v Astronomickém ústavu ČSAV v Ondřejově a zůstal mu věrný až dodnes jako emeritní vědecký pracovník. Až dosud zde publikoval téměř 180 vědeckých prací, jež byly více než 2 000krát citovány jinými autory.

Jeho oborem se stalo studium jasných meteorů (bolidů) pomocí širokouhlých fotografických a spektrálních komor na více stanicích. Takto získané údaje umožňují získat přesné údaje o dráze meteoroidu ve Sluneční soustavě i trajektorii hypersonického průletu meteoroidu ovzduším. Ceplecha tak vybudoval v okolí Ondřejova soustavu pozorovacích stanic, která přinesla v dubnu 1959 historický úspěch české astronomie XX. stol. Kamery zaznamenaly průlet úlomků tzv. Příbramských meteoritů, které se na základě těchto pozorování podařilo nalézt v okolí Příbrami. Poprvé v historii světové astronomie tak byly odborníkům k dispozici úplné údaje o oblasti původu zmíněných úlomků v hlavním pásu planetek a kamerové snímky také přispěly rozhodující měrou k brzkému nalezení objektů na Zemi, což umožnilo analýzu krátkožijících radionuklidů a tím i určení stáří meteoritu jako samostatného tělesa ve Sluneční soustavě.

O jedinečnosti objevu svědčí i okolnost, že až dosud je známo jen devět meteoritů se známou přesnou dráhou ve sluneční soustavě, z toho pět bylo objeveno skupinou Dr. Ceplechy ve střední Evropě a v Austrálii. Ceplechova škola je v oboru výzkumu meteoroidů, meteorů, meteoritů i planetek po dobu půlstoletí stále na světové špičce, což je patrně světový astronomický unikát. Z. Ceplecha je zakládajícím členem Učené společnosti ČR (1994) a mj. nositelem americké Ceny G. P. Merilla (1984), dále nositelem Nušlovy ceny České astron. společnosti za celoživotní dílo (2004) a laureátem Ceny Praemium Bohemiae (2006) právě za výzkum Příbramských meteoritů. Je po něm pojmenována planetka č. 2198.

Molekulární retrovirologie, objev onkogenů, Jan Svoboda (*1934); biolog

Jan Svoboda studoval biologii na Biologické fak. UK v letech 1952-1957 a absolvoval vědeckou aspiranturu v Biologických ústavech ČSAV v r. 1960. Od téhož roku pracuje v Ústavu experimentální biologie a genetiky ČSAV (nyní Ústav molekulární genetiky AV ČR, jehož byl ředitelem v letech 1991-99). Od r. 1997 je profesorem buněčné a molekulární biologie přírodověd. fak. UK.

Na počátku 60 let XX. stol. se stal jedním ze zakladatelů molekulární retrovirologie, zvláště díky pracím o biologii viru Rousova sarkomu, jak zdůraznili ve svých pracích pozdější nositelé Nobelovy ceny fyziologii nebo medicínu (1975) H. Temin a D. Baltimore (patrně jen vinou normalizace uniklo toto vyznamenání právě i prof. Svobodovi.) Lze říci, že bez těchto průkopnických prací J. Svobody by nebyla možná rychlá identifikace viru HIV jako příčiny nemoci AIDS.

Následné Svobodovy práce z konce 60. a počátku 70. let se týkaly retrovirové transformace, což nakonec vedlo k definici a objevu onkogenů, za což získali Nobelovu cenu (1989) H. Varmus a M. Bishop, kteří přitom ocenili průkopnické výsledky J. Svobody. Prof. Svoboda získal za své práce o onkogenech zahraniční ceny v letech 1967, 1981 a 2003 a je zakládajícím členem Učené společnosti ČR (1994).

Antivirotika, Antonín Holý (*1936); chemik

Antonín Holý studoval organickou chemii na matematicko-fyzikální fak. UK v letech 1954-59 a stal se pak vědeckým aspirantem v Ústavu organické chemie a biochemie ČSAV. Zde pracuje jako vědecký pracovník od r. 1963 až dosud (ředitelem Ústavu byl v letech 1994-2002). Zde se zabýval chemií nukleových kyselin a od r. 1976 zde vyvíjí ve spolupráci s belgickým chemikem E. De Clercqem antivirové preparáty.

Je autorem více než 600 publikací, jež byly až dosud citovány alespoň 12tisíckrát, dále je autorem 60 českých i zahraničních patentů. Z jeho prací vycházejí světově rozšířená antivirotika Vistide (1996, proti virům pásovému oparu, pravých neštovic a virovému zánětu oční sliznice), Viread (2001, proti AIDS), Hepsera (2003, proti virové hepatitidě B) a Truvada (2004, proti AIDS).

Je členem Učené společnosti ČR, získal Státní cenu Česká hlava (2007), nejvyšší ocenění Akademie věd - čestnou medaili „De Scientia et humanitate optime meritis“ (2004), Cenu Praemium Bohemiae (2004), státní vyznamenání Za zásluhy (2002) atd.

Nominace Petra Zuny

Hromosvod (bleskosvod), Prokop Diviš (1754)

První hromosvod zkonstruovaný v českých zemích. Je to zařízení k ochraně budov před nebezpečnými účinky blesku. Má tři části – jímací zařízení, svodové vedení a uzemnění (paralelně 1. hromosvod 1750 představil B. Franklin)

Lodní šroub, Josef Ressel

Aplikace Archimedova šroubu pro pohon lodí. Poprvé realizováno na malém parníku v Terstu (1829). Český vynálezce Josef Ressel vynalezl kromě lodního šroubu i lis na víno a olej, lis na kovové předměty a optický telegraf.

Oblouková lampa a její regulační ústrojí (obloukovka), František Křižík (1880)

Světelný zdroj, u něhož vychází světlo z elektrického obloukového výboje nebo z jeho elektrod. Říšskoněmecký patent platný od 1880. František Křižík český technik, vynálezce a podnikatel byl zakladatelem českého elektrotechnického průmyslu, uvedl do provozu 1. elektrickou dráhu v Praze a dráhu Tábor – Bechyně. Sestrojil první 3 elektromobily v Čechách, byl autorem elektrického osvětlení fontány na jubilejní výstavě v Praze 1891.

Krevní skupiny, Jan Jánský (1907)

Spoluobjevitel krevních skupin – rozlišil 4 krevní skupiny podle srážlivosti krve.

Kaplanova turbína, Viktor Kaplan (1914)

Přetlaková axiální vodní turbína s radiálním rozvaděčem s vrtulovým oběžným kolem a natáčivými lopatkami. Je vhodná pro značně proměnný průtok i spád, vyvinuta byla pro malé spády a velké průtoky. Viktor Kaplan byl profesorem Vysoké technické školy v Brně (původem Němec).

Polarograf – polarografie, Jaroslav Heyrovský (1925)

Polarograf je přístroj k registraci polarografických křivek, pro kvalitativní i kvantitativní polarografickou analýzu. 1959 obdržel Nobelovu cenu za objev polarografické metody a jejího využití v analytické chemii.

Ruchadlo, Veverka František (1799 – 1849), Veverka Václav (1790 – 1849)

Nový typ pluhu, který půdu dobře kypřil a zároveň obracel. Vynález způsobil převrat ve výrobě plechů ve střední Evropě.

Tryskový stav, Vladimír Svatý (*1947)

V Tryskovém stavu místo těžkého člunku unáší nit útku voda nebo vzduch z trysky. Vladimír Svatý, přihlásil celkem 139 vynálezů. (Byl perzekuován komunistickým režimem).

Kontaktní čočky, Otto Wichterle

Čočky meniskového tvaru užívané k opravě vadného zraku místo brýlí. Jsou vyrobeny z hydrofilních gelů (řídce zesíťovaných polymerů obsahujících v rovnovážném stavu značné procento vody). Otto Wichterle byl průkopníkem české chemie polymerů, po sametové revoluci 1989 předseda Akademie věd.

Konfokální mikroskop s dvojitým řádkováním, Mojmír Petráň (*1923)

Viz. nominace Jiřího Grygara (strana 6)

Kategorie 2 - Umění a kultura

Nominace Evy Jiříčné

Výzdoba hradní kaple sv. Kříže na Karlštejně, Mistr Theodorik

Gotický malíř, kterého portréty berou dech. Jeho tvorba něco realismem a syrealismem je jedním z nejúchvatnějších projevů středověkého umění v České Zemi té doby. Jeho nezkrotitelná energie mu nezabránila ani, aby se držel hranic daných rámem jeho obrazu – myslím, že jeho tvorba nemá obdoby ve světě.

Secesní malba a slovanská epopej, Alfons Mucha

Malíř, který ačkoli strávil podstatnou část svého života v Paříži, zůstal věrný zemi, ze které vzešel a svou slovanskou epopejí oslavil slovanství, které přerostlo hranice své vlasti ve velmi silném uměleckém výrazu. Jeho dekorace Representačního domu pomohlo skloubit umění s architekturou ve vynikající formě, téměř bez obdoby.

České sklo, Libeňský / Brychtová

České sklo má dlouhodobou tradici ve své tradiční podobě. Tvorbou Libeňského a Brychtové se proslavilo také svou naprosto současnou moderní uměleckou kvalitou, kterou tyto dva životní partneři dosáhli vrcholu světového uznání. Od své instalace v pavilonu skla v roce 1959 kde jsem je jako mladá dívka po prvé poznala, se vyšvihli na nejvyšší metu, která se v tomto oboru kdy uskutečnila.

Robot z R.U.R., Karel Čapek

Svou brilantní vizi a neobyčejnou schopností vyjadřovací vytvořil pojmy světového významu, které jsou nyní internacionální (robot). Od jeho skoro jasnovidného vidění vzestupu fašismu ke geniální divadelní produkci Bílá Nemoc, Válka s Mloky a jiné je nutné se zmínit i o jeho lidskosti. Podobně jako Saint E'xupery mezi svými romány napsal Malého Prince, tak Karel Čapek publikuje Dášenku. Myslím, že mezi perly české kultury rozhodně patří.

Humanita a demokracie v českých zemích, Václav Havel

Když jsem před časem viděla šíři životní tvorby Václava Havla – hustě potištěné stránky tenkého papíru, které bylo pro osobu mého fyzického založení nemožně ani zvednout, ani na stole posunout, uvědomila jsem si roli člověka, kterého osobně znám a vím, jak bojuje se svým zdravotním stavem v historii Česka. Po 40 letech v Anglii je Václav Havel jediným politikem, kterého si cizinci váží pro jeho politickou roli a málo kdo ví o jeho literární činnosti. Myslím, že svým příspěvkem do politického a kulturního života, jeho silou vůle a osobnosti a jeho neobyčejným a nezdolatelným humorem patří nepochybně k perlám.

Český film, Miloš Forman

Český film si vydobyl mnoho úspěchu a může se chlubit příspěvkem mnoha důležitých režisérů a umělců, ale jméno Miloše Formana převyší všechny ostatní. Myslím, že proslavil kulturu České Republiky svým talentem a smyslem pro humor více než mnoho jiných.

Česká opera, Ema Destinová

Diva, která svým hlasem a intelektem rozšířila slávu České Republiky daleko za hranice své země. Ještě teď se její jméno velmi často objevuje na úrovni Marie Calass a jiných. Vážím si také toho, že byla, co by se dalo shrnout slovy, opravdová dáma.

Má Vlast, Bedřich Smetana

Vynikající hudební skladatel a nedílná část českého charakteru vrytého do hudby. Má Vlast a Vltava specificky jsou nedělitelně spjaty s historií českého národa

Novosvětská symfonie, Antonín Dvořák

Jeho úspěch překročil hranice České republiky a jeho tvorba se stala mezinárodním dědictvím. Jeho Novosvětská symfonie a Rusalka jsou majetkem světové kultury nejenom České.

Česká hudba, Leoš Janáček

Je jako jméno předcházející jménem mezinárodním. Jeden z mála úspěšných průkopníků moderní hudby vytvořil díla, která si mnoho národů ve světě přivlastňují za svá vlastní. Osobně bych vyzvedla Její Pastorkyňu za jeden z velikánů.

Nominace Zdeňka Mahlera

Panovníci v českých zemích, Karel IV.

„Otec vlasti“, největší král a císař gotické éry, který z Čech a Prahy vytvořil duchovní centrum Evropy – autor rukojetí ideálního vladaře, jenž své zásady důsledně proměnil ve skutky: odvozoval svoji vládu z odkazu svatého knížete Václava, patrona české země – jeho kultu k obecnému prospěchu dal budovat katedrálu a v ní kapli s korunovačními klenoty – svoji vizi dovršil jedinečnou výstavbou města i království a říše.

„Učitel národů“, Jan Amos Komenský

Duch, který překonal fanatismy a běsnění třicetileté války – věčný vyhnanec a nezdolný Sisyfos – poutník „Labyrintem světa“ (městem – místem změtených hodnot – dějištěm existencí od zrodu až za hrob – arénou odvěkých iluzí a zápasů i zmaru myslitel, který našel klíč k překonání všelidské bídy a hříšnosti ve vzdělání a osvětě, který celý svůj život věnoval vypracování souboru a řádu poznatků vědy i víry – který vytvořil systém erudice a edukace, teorii i praxi pedagogiky a didaktiky – jenž se jako „učitel národů“ domohl věhlasu, pro nějž byl zván do Anglie, Švédska, Holandska i na americkou Harvardovu univerzitu) – a který sumu své moudrosti shrnul do několikadvazkové „Všeobecné rozpravy o nápravě věcí lidských“, v projekt souladu mezi národy, v nástin institucí a záruk věčného míru. – „Ve společném jednotě, v rozdílném svoboda a ve všem tolerance a láska !“

Humanita a demokracie v českých zemích, Tomáš Garrigue Masaryk

„Platonský filosof na trůnu“, který svoji formulaci smyslu českých dějin realizoval ustavením svobodné demokratické republiky – prezident, jenž inspirován ideály osvícenství, americké a francouzské revoluce usiloval o syntézu lidských práv s odpovědností sub speciae aeternitatis : dílo stvoření je nedokončené a lidská bytost nedokonalá, jsme proto svými možnostmi povoláni k zvelebování světa, ke kultivaci člověka, k nalézání skutečných kvalit života. Masaryk českou politiku hleděl zbavit provinciální omezenosti, identitu doplňoval integrací. Stal se již v roce 1918 prvním prezidentem Evropské (demokratické) unie.

Novosvětská symfonie, Antonín Dvořák

Rozvinul zakladatelské dílo Bedřicha Smetany a získal české hudbě světový věhlas. Rázovitý génius, bytostně demokratický duch, okouzlený vezdejší přírodou, vděčné dítě boží, vlastenec a světoobčan. Jeho orchestrální dílo, jmenovitě devatero symfonií a komorní i písňová tvorba, jakož i pohádková opera o „Rusalce“ okouzluje citové vědomí kdekterého člověka. Když první astronaut vystoupil na Měsíc, pustil si Dvořákovu Novosvětskou.

Moderní hudební symfonie, Gustav Mahler

V roce 2010 uplyne stopadesát let od jeho narození ve vesničce Kaliště na českomoravském pomezí – odtud se vydal za slávou světového dirigenta a skladatele. Dokázal vytvořit magickou hudební syntézu kultur, jež po staletí pospolu působily na našem území – české, židovské a německé. Jeho dílo se povzneslo nad ideologické, lokální či dobové souřadnice : směřuje k univerzalizmu příznačnému pro tvorbu Mozarta či Beethovena. Vypovídá o dramatech, jimiž procházíme všichni – každý, vždy a všude – o mládí, lásce, touhách i smrti. K jeho jubileu se po celém světě chystá řada uměleckých slavností. „Zvítězil jsem nadarmo ? Sprostota a hloupost zůstaly stejné...“

Secesní malba a slovanská epopéj, Alfons Mucha

Kreslíř a malíř, vrcholný představitel výtvarné secese. Poté, co se stal hvězdou Paříže a zbohatl v Americe, se rozhodl cele věnovat službě domovu : po dvě desetiletí se soustředil na vytvoření dvaceti obřích pláten – nazval ten cyklus „Slovanská epopéj“ – zaměřil se především na klíčové události, děje a osobnosti českých dějin – své dílo pak věnoval hlavnímu městu Praze za symbolickou 1 Kč. Jde o monumentální soubor světové jedinečnosti (obdobným zobrazením historie – ovšem od různých tvůrců – se pyšní Spojené státy v newyorském Metropolitním muzeu – m.j. vstupní obraz pochází od Václava Brožíka ...) Několik z Muchových pláten bylo nedávno vystaveno ve Vídni – staly se objevem a senzací. Je načase, aby se s Muchovou Epopejí gruntovně seznámil i ostatní svět !

Pražská židovská literatura počátku 20. stol., Franz Kafka

Rodák z Prahy, který zde prožil celý život – atmosféře města a jeho postavám věnoval podstatná svá díla. Již před první světovou válkou vytvořil Kafkův suoersenzitivní génius temné, záhubné síly v ústrojenstvích, která si lidé původně vytvořili k snazšímu zvládnutí existence, avšak která postupně pervertovala v opak: obdobně jako peníze, jež měly usnadňovat směnu hodnot a proměnily se ve všeovládající mocnost, převrátila se i působnost společenských institucí a mechanismů, najmě pak státu – nepřátelsky se občanům odcizil, byrokracie diktuje jako nezbadatelný démon – odlidšťuje člověka, mění ho v jednotku, v číslo - odsuzuje ho k bezmoci, bloudění a nihilaci. Je už Kafkovo proroctví a varování doceněno? Žádný z výkladů jeho básnických mnohoznačných vizí zatím neposkytuje uspokojivou analýzu ...

Švejk, Jaroslav Hašek

Jako Odysseus, Don Quijote, Candide či Faust putuje Švejk prostorem a dějinami – svým počínáním odkrývá absurdity světa a doby. Geniální humorista Hašek jakoby navázal na nejstarší písemný záznam otevírající lidskou kulturu (je na sumerské hliněné tabulce o 3000 let starší než bible): „Kamkoli pohlédnu, všude na světě jsou stejní pitomci.“ Pikareskní poutník Švejk se střetá s odvěkou arogancí blbosti – zbaven jakékoli iluze až k cyničnosti – jeho nadhler je smutnější než Chaplinova snaha integrovat. Čtenáři, který se může potřhat smíchy, současně trnou zuby hrůzou. Boj s blbostí nemá konce, ale nesmí se vzdát - Švejk je věčný.

Robot z R.U.R., Karel Čapek

Leckoho překvapí, že Čapek je autorem slova robot – dopracoval se k tomu označení zákonitě : napsal řadu utopii (R.U.R., Adama stvořitele, Ze života hmyzu, Továrnu na Absolutno, Věc Makropulos, Válku s mloky atd.) – přesněji : napsal řadu anti – utopii. Čapek se např. zamýšlel nad ambivalentní roli techniky (filosof Heidegger ji později přímo označí jako zlo, jež člověku přerostlo před hlavu, jako zhoubu, která se vymkla možnosti záchrany) – Čapek skepticky přemítal o snahách lidí osobovat si roli náležící Stvořiteli...Technologické výboje, robotizace, vytěsnění parametrů mravní závaznosti co pouhého virtuálního pojmu činí Čapkovy úvahy stále naléhavější. V burcování proti všem odrůdám posedlosti dospěl ten křehký človíček až k osobní oběti...Nestojí tedy za připomenutí?

Animovaný film, Jiří Trnka a Karel Zeman

Máme sice i v oblasti hraného filmu mimořádné tvůrce, režiséry a herecké hvězdy, jež svým uměním přesáhli český prostor, ale nejsou v zahraničí bez obdoby. Vyzdvihněme drobná vedlejší bezmezně trpělivých a málo známých kumštýřů – jejich příběhy milované dětmi i dospěláky, jejich kouzelné loutky a laskavou fantazii a nepřekonanou výtvarnou úroveň ...

Nejpřekládanější autor současnosti, Milan Kundera

Romanopisec a dramatik, který po zásluze kandiduje na Nobelovu cenu ...Jeho velikost a zásluhy snad netřeba rozvádět - stačí odvolat se na kultovní obdiv, jemuž se čerstvě těší i v tak vzdálené Číně.

Kategorie 3 - Města a místa

Nominace Aleny Ježkové

Karlův most – „jedinečná galerie barokních soch“

Místo úchvatného panoramatického výhledu na Pražský Hrad, Malou Stranu a Staré Město. Jeden z nejstarších kamenných mostů ve střední Evropě založený římským císařem a nejoblíbenějším českým vladařem Karlem IV. v astrologicky významný den. Již více než 650 let spíná křehkými

oblouky vltavské břehy, chráněn sochami třiceti světců. Je však současně místem pulsujícího života, přirozenou pěší trasou Pražanů i živou turistickou atrakcí, kde se provozuje pouliční výtvarné a hudební umění.

Velehrad

Velehrad, bývalé cisterciácké opatství, je nejvýznamnějším duchovním centrem a poutním místem v zemi. Podle tradice je místem působení věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Každoročně 5. července se u příležitosti svátku těchto svatých koná Národní pouť na Velehrad a v posledních letech také masová akce Dny lidí dobré vůle. Od roku 1985 je barokní velehradská bazilika nositelem ojedinělého papežského vyznamenání Zlatá růže. Díky tomu tehdejší Národní pouť přerostla v jednu z největších demonstrací odporu proti komunistickému režimu. V roce 1990 papež Jan Pavel II. navštívil Velehrad osobně.

Třeboňsko

Výrazem národa je jeho kulturní krajina. Přetvářena člověkem za účelem obživy, po celá staletí obnovovaná a citlivě chráněná. Takovým místem je Třeboňsko, jehož centrem je starobylá Třeboň ležící mezi rybníky Svět a Rožmberk. Dnes je Třeboňsko na rozloze 700 km² chráněnou krajinnou oblastí a biosférickou rezervací. Především je však cenné jako historické a kulturní území, se stovkami zachovalých rybníků vytvářených od 15. století a důmyslným systémem vodních stok, z nichž nejvýznamnější je Zlatá stoka.

Kaple sv. Kříže na Karlštejně

Posvátný prostor, kam jeho tvůrce císař Karel IV. na důkaz kajícího vcházal bos. Zde bývaly uloženy korunovační klenoty Svaté říše římské a později i ty české. Stěny kaple zdobí 129 deskových obrazů mistra Theodorika, na nichž je zachyceno „veškeré vojsko nebeské“ - svatí, papežové, biskupové a církevní učitelé, kteří zde symbolicky bděli nad atributy nejvyšší světské moci. Výjimečně silné a inspirativní místo pokory i krásy, které vede k pochopení pilířů středověkého světa, v němž byla moc světská a duchovní pevně spjata.

Jedno z nejzachovalejších historických měst Evropy – Český Krumlov

Vyvýšený areál hradu a zámku se zahradami, pozůstatky městského opevnění, náměstí, radnice, klášter, kostely, ulice s měšťanskými domy, říční meandry sklenuté mosty a lávkami. To vše nedílně tvořilo organizmus, jehož funkčnost byla prověřována ve staletí se opakujících každodenních rituálech jeho obyvatel. Historické centrum Českého Krumlova je mimořádné jako městský celek, jako zázračně uchovaný a zdařile oživený středověký relikt.

Starý židovský hřbitov v Praze

Tichý ostrov obtékaný turistickým ruchem velkoměsta, pietní místo zasvěcené věčnému odpočinku staropražských Židů. Stovky vztyčených náhrobků s hebrejským písmem se tísní v klikatých řadách, tisíce dalších ještě spočívají ve vrstvách pod nimi. Zde se nachází hrobka rabbiho Lowa, legendárního tvůrce umělého člověka Golema, a mnoha významných osobností židovské kultury. Symbol tradičního multikulturního života Prahy a potažmo celé země.

Nejrozsáhlejší umělý park v Evropě – Lednicko – Valtický areál“

Šlechta 18. a 19. století měla v oblibě přírodní parky s umělými jeskyněmi a vodopády, s nově stavěnými hradními zříceninami a romantickými pavilony. Takové uměle vytvořené krajiny skýtaly jedinečné smyslové zážitky plynoucí ze spojení architektury a „divoké“ přírody. Nejrozsáhlejší z těchto evropských kulturních území je Lednicko – Valtický areál s rozlohou téměř 300 km². Tvoří jej skvostné zámky Lednice a Valtice se svými zahradami a parky, zahradní a romantickou architekturou, umělými rybníky a sítí pěších (dnes i cyklistických) tras.

Kostnice v podzemí hřbitovní kaple v Sedlci u Kutné Hory

Místo, jemuž vládne konečnost existence. Bizarní instalace stovek tisíců lidských kostí v sedlecké kapli u Kutné Hory nemá obdoby. Z kostí jsou sestaveny lustry, svícny, monstrance, kříže, římsy i ornamenty. V pragmatickém zacházení s lidskými ostatky je skrytý vzkaz, jenž vybízí k rozjímání nad smrtelností a věčností. Memento mori - Pamatuj na smrt. Podle odhadu je kostnice společným místem odpočinku asi 40 000 lidí. Stavebně cenná je i samotná kaple, upravená Santinim – Aichlem v jeho specifickém stylu tzv. barokní gotiky.

Karlovy Vary

Neslavnější lázeňské město české republiky s více než šestisetletou historií. Místo konání dnes již evropsky proslulého Karlovarského filmového festivalu. Architektonicky cenné, většinou novohistorické lázeňské budovy, kolonády a hotely, z nichž stylem, velikostí i luxusními službami vyniká Grandhotel Pupp. Město oblíbené Becherovky a karlovarského porcelánu žije celoročním turistickým ruchem, s nímž souvisí i pořádání množství kulturních akcí.

Štramberk

Malé město na severní Moravě, s malebnou zříceninou hradu s věží zvanou Trúba. Zdejší legenda o hrdinském odražení tatarského vpádu dala vzniknout místní sladké pochoutce s názvem „štramberské uši“. Okrouhlým náměstím i uličkami z roubených chalup ve dne v noci vane vůně perníkového těsta. Nejcennější devizou Štramberka je autentická atmosféra soudobého městečka vstřícná k návštěvníkům, kterou žádný skanzen nedokáže navodit.

Nominace Zdeňka Lukeše

Santiniho poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hře, Žďár nad Sázavou

Světově unikátní stavba z let 1719-22 na půdorysu pěticípé hvězdy, obklopená ambity ve tvaru deseticípé hvězdy ve stylu barokní gotiky, geniálně zasazená svým autorem Giovanni Santinim – Aichlem do přírodní scenérie. Památka UNESCO, nedávno pečlivě restaurovaná. Tím, že leží mimo hlavní turistické trasy, není dosud tak známá. Santiniho styl barokní gotiky nemá jinde ve světě obdoby.

Hubáčkův vysílač a hotel na hoře Ještěd u Liberce

Konstrukčně i architektonicky unikátní dílo, která vzniklo v 60. a 70. letech minulého století. Věž svou siluetou ukončuje špičku hory. Jde o kombinaci ocelové a železobetonové konstrukce, plášť ve tvaru rotačního hyperboloidu je tvořen sítí laminátových tyčí, na nichž jsou panely. Uvnitř je vyhlídková restaurace a nad ní dvě patra s kajutovými pokoji. Část vnitřního zařízení (arch. Otakar Binar) je původní. Autor byl za stavbu odměněn Perretovou cenou UIA. Dnes symbol města i celého kraje, národní kulturní památka, Liberec usiluje o zápis do seznamu UNESCO.

Pražský Hrad – největší hradní komplex svého druhu na světě

Jedno z nejkrásnějších světových měst je rozloženo na návrších nad řekou Vltavou. Jedna z nejvýznamnějších turistických destinací světa, ale nikoli jen soubor památek nejrůznějších stylů, nýbrž i živé město. Praha prošla složitým vývojem, ale půdorys centra zůstal středověký, což je unikát. Město bylo dvakrát centrem Římské říše – v éře Karla IV. a Rudolfa II., kteří si českou metropoli zvolili za své sídlo a pozvali sem nejvýznamnější učence i umělce. Památka UNESCO.

Město Telč

Malebné městečko na rozhraní jižních Čech a Moravy s překrásným náměstím, které si zachovalo původní ráz, v němž dominují renesanční a barokní měšťanské domy s typickou sgrafitovou a freskovou výzdobou a s loubím. Je zde renesanční zámek s parkem. Součástí Telče je i soustava rybníků. Město má téměř pohádkovou atmosféru a leží v krásné přírodní scenérii. Památka UNESCO.

Obec Krátká uSněžného

Vesnička na Českomoravské vysočině si dodnes udržela původní ráz s venkovskými roubenými chalupami rozestavěnými po zvlněné krajině. Většina statků a stavení si zachovala původní vzhled z XVIII. století, ale nejde o skanzen, lidé zde dosud bydlí. Místo je památkovou rezervací, ale i české veřejnosti je prakticky neznámé.

Plečnickův kostel Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze-Vinohradech

Mimořádné dílo sakrální architektury první poloviny XX. století vytvořil v letech 1929-31 slovinský architekt Jože Plečnik v době, kdy působil jako architekt Pražského hradu. Inspirací byla starokřesťanská bazilika. Kostel má železobetonovou konstrukci, loď s kazetovým stropem bez vnitřních podpor, věž ukrývá rampy k velkému prosklenému ciferníku hodin. Na průčelí řada „královských“ motivů upomínající, že kostel stojí v katastru Královských Vinohrad. Národní kulturní památka a jeden z uchazečů o statut památky UNESCO.

Hrad Pernštejn

Romantický středověký hrad, vystavěný pány z Pernštejna v gotickém stylu a přestavěný v období pozdní gotiky a renesance působí neobyčejně majestátně na skalním útesu obkrouženém hlubokými lesy. Je dodnes pozoruhodně zachovalý včetně obranných hradeb a věží i interiérů. Leží v krásné krajinné scénérii Českomoravské vysočiny je populární památkou a častým cílem světových filmařů, neboť prostředí je skutečně pohádkové. Národní kulturní památka.

Kaple sv. Kříže na hradě Karlštejně

Nedaleko Prahy stojí původně středověký hrad, romanticky přestavěný v XIX. století. Má nádhernou polohu a je populární destinací turistů z celého světa. Nejcennější je ale interiér gotické kaple zdobený polodrahokamy a s mimořádně cennou kolekcí deskových obrazů Mistra Theodorika. Kapli i hrad nechal zbudovat císař Karel IV. pro svou sbírku korunovačních klenotů. Národní kulturní památka.

Františkovy Lázně

Patří spolu s blízkými Karlovými Vary a Mariánskými Lázněmi k trojici proslulých západočeských měst, kde se léčily nejvýznamnější osobnosti evropské kultury, vědy i politiky. Původně císařské lázně, založené na sklonku XVIII. Století císařem Františkem I. byly postaveny v jednotném architektonickém stylu klasicismu a tvoří tak jedinečný urbanistický soubor, jehož hlavní osu tvoří kolonáda. Městská památková rezervace. Spolu s výše zmíněnými lázněmi se uchází o statut památky UNESCO.

Kotěrovo Městské muzeum v Hradci Králové

Mimořádná památka secese a moderny, dílo zakladatele české moderní architektury z počátku minulého století. Pravý Gesamtkunstwerk – architekt navrhl vše od celku až po každý detail, dodnes pečlivě udržovaný. Muzeum má železobetonovou konstrukci, cihelný plášť a vstupní rizalit se schodištěm, zakončený kupolí. Průčelí zdobí obrovské keramické plastiky Stanislava Suchardy. Národní kulturní památka a jedna z dominant východočeské metropole, která má vedle historické části také moderní centrum z první poloviny XX. století.

Kategorie 4 - Prvenství a rekordy

Nominace Agentury Dobrý Den

Největší přípitek pod širým nebem

Plzeňský Prazdroj, a. s. uspořádal v rámci oslav 161. výročí uvaření první várky piva Pilsner Urquell rekordní pokus, při němž si 4 956 lidí v jediný okamžik na jednom místě připilo pivem Pilsner Urquell v třetinkových plechovkách.

Unikátní mramorové housle a kytara, Jan Řeřicha z Prahy

Mezi stěžejní díla sochaře Jana Řeřicha patří plně funkční mramorové housle vážící 6,5 kg, mramorová kytara, funkční kamenný mikrofon a membrána do reproduktoru.

Funkční skleněné parní stroje, Michal Zahradník

Výroba a prodej českého skla je známá po celém světě a znamená synonymum kvality a tradice. Právě spojení tradičních technologií a unikátních nápadů dává vzniknout originálním dílům. Znamé není pouze klasické české broušené sklo, ale také moderní výtvarná díla ze skla, mezi které nepochybně také patří funkční parní skleněné stroje pana Michala Zahradníka.

Největší model města ze stavebnice Merkur, Jiří Mládek

Muzeum Merkuru v Polici a trvalá instalace ocelového města, které váží 650kg.

Papírový model Prahy, Muzeum hl. m. Prahy

Papírový model Prahy zahrnující 1990 konkrétních objektů označených popisnými čísly. Model o maximálních rozměrech 569 x 310 cm je dílem Antonína Langweila a byl vytvořen v letech 1826-1837.

Hravost českého národa

400 pokusů o vytvoření světových rekordů ročně jsou světovým unikátem samy o sobě.

Nejdelší trať ujetá po předním kole motocyklu se spolujezdkyní

Josef Šiler z Klatov se spolujezdkyní Petrou Holmanovou ujel vzdálenost 227,14 metru poté, co za jízdy postavil svůj motocykl HONDA CBR 900 RR FIRE BLADE na přední kolo.

... je to akční a přitažlivé, v Asii jezdí všichni na motorkách a ten výkon by je mohl zaujmout.

Nejvíc krojovaných v průvodu

Týdeník Dobrý den s kurýrem uspořádal v Uherském Hradišti slavnostní průvod Slovákých slavností vína a otevřených památek, kterého se zúčastnilo 4153 osob v lidových krojích. Kroje a tradice - určitě zajímavé téma a prvek charakterizující Moravu, přičemž stejnokroje nejsou číňanům cizí.

Největší kolekce výrobků ze zápalek

Tomáš Korda z Vrchlabí věnoval svému koníčku neuvěřitelných 63 310 hodin čistého času práce. Kolekce je vystavena v expozici Zlaté české ručičky v Pelhřimově. Některý z exponátů lze zapůjčit na EXPO (např. funkční kytara).

Výroba sirek v ČR byla světovou jedničkou. V Asii je tato tradice určitě ještě živá. Výrobky Tomáše Kordy jsou navíc a především ukázkou neuvěřitelné lidské trpělivosti a píle!

Karikatury, Lubomír Vaněk

Luboš je nejrychlejším karikaturistou světa a byl by určitě tahákem na místě konání akce. Návštěvníci EXPO by si odnášeli vlastní karikaturu na „české“ paspartě s potřebnými informacemi...

Např. kniha karikatur všech československých a českých prezidentů od T.G. Masaryka po V. Klause o rozměrech 4 x 3 milimetry a tloušťce 1,5 mm.

Nominace Jiřího Ježka

Jedinečný atletický výkon, Emil Zátopek (1922-2000) - Tři zlaté medaile na OH v Helsinkách 1952

Atlet Emil Zátopek se během své sportovní kariéry nesmazatelně zapsal mezi legendy světového sportu. Běžec dlouhých tratí vybojoval pro ČR čtyři zlaté olympijské medaile, tři vyhrál na OH v Helsinkách v roce 1952. Právě tato „zlatá trojkoruna“ z tratí 5km, 10km a maratónu je dodnes považována za jeden z nejvýznamnějších atletických výkonů historie sportu. Po skončení své úspěšné aktivní závodnické kariéry se spolu se svou manželkou, zlatou olympijskou medailistkou v hodu oštěpem Danou Zátopkovou, stal ambasadorem sportu a fair-play mezi dětmi a mládeží nejen v ČR.

Nejdéle nepřekonaný světový rekord, Jarmila Kratochvílová (nar. 1951) - Světový rekord v běhu na 800 m

Atletka Jarmila Kratochvílová, úspěšná československá reprezentantka osmdesátých let a dvojnásobná mistryně světa, je dodnes nepřekonanou držitelkou světového rekordu v běhu na 800m. Čas 1:53,28s, který zaběhla 26. 6. 1983 v Mnichově je stále platným a také nejstarším světovým atletickým rekordem. Přes nejmodernější tréninkové metody a stále kvalitnější povrchy na stadionech se dodnes běžecům atletickým hvězdám nepodařilo tento rekord překonat. Jarmila Kratochvílová byla pověstná tvrdým přístupem k tréninku a sebekázní. Nyní působí jako trenérka na stadionu v Čáslavi, kde sama sportovně vyrůstala.

Nejdelší hod oštěpem, Jan Železný (nar. 1966) - stále platný světový rekord v hodu oštěpem, tři zlaté medaile na OH

Atlet Jan Železný je považován za nejlepšího oštěpaře všech dob. Je držitelem tří zlatých medailí na třech po sobě jdoucích Olympijských hrách – v Barceloně 1992, v Atlantě 1996 a v Sydney 2000, kterým předcházela ještě medaile stříbrná z OH v Soulu 1988. Je též trojnásobný mistr světa (1993, 1995, 2001) a několikanásobný světový rekordman. Je dodnes držitel současného světového rekordu v hodu oštěpem z roku 1996, který má hodnotu 98,48m.

V roce 2004 byl zvolen do rady sportovců Mezinárodního olympijského výboru. V roce 2006 zakončil ve 40 letech svou aktivní sportovní kariéru. Nyní působí jako trenér.

Český hokej, Jaromír Jágr (nar. 1972) - pětinasobný vítěz kanadského bodování NHL

Jaromír Jágr je považován za jednoho z nejlepších hokejistů světa všech dob. Pětinasobný vítěz kanadského bodování NHL, držitel Hart Trophy pro nejužitečnějšího hráče NHL, dvojnásobný vítěz Stanley Cupu (1991 a 92 s týmem Pittsburgh Penguins), olympijský vítěz z Nagana 1998 a mistr světa 2005 je bezpochyby nejznámějším českým hokejistou ve světě. Svou hru založil na síle paží, stabilitě na bruslích a vrozenému talentu na řešení brankových situací. Velký fyzický fond potřebný ke své typické hře buduje při pověstně náročném tréninku.

Český fotbal, Pavel Nedvěd (nar. 1972) - držitel Zlatého míče 2003

Fotbalista Pavel Nedvěd se během své hráčské kariéry dokázal nesmazatelně zapsat mezi nejznámější hvězdy toho sportu. Svým aktivním pojetím hry, založené na neúnavném fyzickém výkonu i skvělé kopací technice, si získal srdce fanoušků nejen v ČR. Byl motorem každého mužstva, ve kterém hrál. Nejlepší roky své kariéry prožil ve slavných italských klubech Lazio Řím (1996-2001) a Juventus Turín (2001-2009), se kterými několikrát zvítězil ve slavné italské lize Serie A a kde sám sbíral individuální hráčská ocenění. O jeho vlivu na světový fotbal svědčí vítězství v prestižní anketě časopisu France Football „Zlatý míč“, které získal v roce 2003.

Legendární český automobilový závodník, Karel Loprais (nar. 1949) - šestinásobný vítěz Rally Dakar

Legendární český automobilový závodník, který dokázal šestkrát zvítězit v nejtěžším a nejznámějším vytrvalostním motoristickém závodě, dlouhodobou dominancí v prestižní kategorii kamionů proslavil českou značku Tatra v automobilovém sportu. Pro své mistrovství za volantem i čestné vystupování si od soupeřů, organizátorů a fanoušků vysloužil přezdívku „Monsieur Dakar“. Dnes je stále členem realizačního týmu Tatra na podobných závodech. Ve stopách jeho řídičského mistrovství dnes pokračuje jeho synovec Aleš Loprais.

Jediný desetibojař přes 9000 bodů, Roman Šebrle (nar. 1974) - držitel světového rekordu v atletickém desetiboji

Olympijský vítěz a mistr světa, atlet Roman Šebrle je pokračovatelem slavné české desetibojařské školy, jejíž dominanci této náročné sportovní disciplíně začal Robert Změlík vítězstvím na OH v Barceloně 1992. Od té doby patří Češi k absolutní světové špičce. Roman Šebrle je sportovní hvězdou současnosti. Po zisku stříbrné medaile na OH v Sydney 2000 se v květnu 2001 na mítinku v rakouském Gotzisu jako jediný desetibojař historie dostal přes bájnou hranici 9000 bodů a vytvořil dosud nepřekonaný světový rekord 9026 bodů. V roce 2004 na OH v řeckých Aténách vybojoval svou vysněnou zlatou medaili.

Nejdelší hod oštěpařky, Barbora Špotáková (nar. 1981) - zlatá olympijská medaile na OH Pekingu a světový rekord v hodě oštěpem

Svým posledním hodem na Olympijských hrách v Pekingu 2008 rozhodla o zisku zlaté medaile pro Českou republiku oštěpařka Barbora Špotáková. Potvrdila tak obtížnou pozici favoritky této disciplíny, do které ji pasoval titul mistryně světa z roku 2007. Její vítězný poslední hod byl jedním z nejhodnotnějších sportovních výkonů OH v Pekingu. Pozici nejlepší oštěpařky současnosti potvrdila měsíc po olympiádě na mítinku ve Stuttgartu hodem do vzdálenosti 72,28m, kterým stanovila nový světový rekord.

Pokořitel extrémních závodů na horském kole - Jan Kopka (nar. 1963)

Extrémní cyklista Jan Kopka se pravidelně zúčastňuje nejnáročnějších závodů na horských kolech. Jako první Čech dojel do cíle závodu napříč Austrálií od jihu na sever „Crocodile Trophy“, dokázal absolvovat závod „Great Divide Race“ napříč americkým kontinentem z Kanady do Mexika a zvítězil v nejdrsnějším extrémním závodě světa „Iditarod Trail Invitational“, který vede mrazem a divočinou napříč Aljaškou. Všechny tyto závody absolvují závodníci absolutně bez podpory, sami za sebe, pouze se svým vybavením. Jan Kopka je jediným sportovcem světa, který zvládl všechny tyto závody. Jan Kopka se mezi těmito závody věnuje besedám o svých cestách, vývoji speciálních kol a publikační činnosti.

Český paralympijský tým - dvanácté místo v pořadí národů na Paralympijských hrách

České paralympijské hnutí dostalo oficiální podobu vznikem Českého paralympijského výboru v roce 1994. Jeho hlavní náplní je zajištění reprezentace ČR na Paralympijských hrách, vrcholných sportovních soutěžích hendikepovaných sportovců. Díky dřívější tradici a zkušenostem dobrovolníků, kteří rozvíjeli sport hendikepovaných již před oficiálním vznikem ČPV se podařilo velice rychle vybudovat fungující strukturu, která umožnila aktivním hendikepovaným lidem sportovat na vrcholové úrovni. Díky správně nastavené propagaci a po mimořádných sportovních výkonech špičkových paralympijských sportovců ČR na přelomu tisíciletí se podařilo ČPV prosadit sport hendikepovaných do médií i povědomí nejširší veřejnosti. Díky celospolečenské podpoře a dobrému ekonomickému zázemí se podařilo úspěšnému českému paralympijskému projektu, a hlavně jeho sportovcům, dosáhnout významných úspěchů, kterým byly 11. místo na PH v Sydney 2000 a 12. místo na PH

v Aténách 2004 v pořadí národů. Stejně jako úspěšní čeští „zdraví“ sportovci na olympiádách patří jejich hendikepovaní kolegové ke špičkám ve svých sportech na Paralympijských hrách.

Mediální partneři – informace o mediálních partnerech – stručný popis

mediální skupina **mafra**

Mediální skupina MAFRA sdružuje pod svou střechou produkty ze všech oblastí mediálního trhu – tradiční tituly i nová progresivní média; tištěná periodika, multimedia, internet i tiskárny. Vydávanými tituly mediální skupiny MAFRA jsou deníky MF Dnes, Lidové noviny a Metro, hudebně-společenský měsíčník FILTER; internetová média zastupuje iDNES.cz, lidovky.cz, xman.cz a další, hudební média Expresradio a Rádio Classic FM, součástí je také televizní stanice Óčko.

ČESKÁ TELEVIZE

Česká televize je celoplošná veřejnoprávní televizní stanice. V současnosti vysílá čtyři programy: pro většinové publikum ČT 1, pro náročnější diváky ČT 2, dále zpravodajskou stanici ČT 24 a sportovní kanál ČT 4 Sport. V rámci mediálního partnerství je ze spolupráce vyjmut kanál ČT 4 Sport.

Český rozhlas 1 – Radiožurnál je celoplošná veřejnoprávní stanice Českého rozhlasu se zaměřením na aktuální zpravodajství a publicistiku. Do portfolia Českého rozhlasu dále patří rozhlasové stanice ČRo 1 – Radiožurnál, ČRo 2 – Praha, ČRo 3 – Vltava, ČRo 6, ČRo 7 – Radio Praha, ČRo Radio Wave, ČRo Rádio Česko, ČRo Leonardo, ČRo D-dur, ČRo Online a regionální studia ve všech krajích České republiky.

Kontakt pro více informací

Jiří F. Potužník

Manažer marketingu a komunikace

Tel.: +420 221 610 280

Mobil: +420 733 538 661

E-mail: potuznik@czexpo.com

Veronika Kyzlíková

Account Manager

Tel: +420 221 998 417

Mobil: +420 724 442 914

E-mail: veronika.kyzlikova@ogilvy.com